

Minister Energii

BM-WPR.0510.183.2026.KK

Warszawa, 2026-06-29

Pan

Włodzimierz Czarzasty

Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w nawiązaniu do interpelacji posta Marcina Józefaciuka o numerze 17373 w sprawie planu transformacji energetycznej państwa, ograniczenia emisji dwutlenku węgla oraz finansowania rozwoju energetyki jądrowej i odnawialnych źródeł energii, poniżej przedstawiam odpowiedzi na zadane pytania.

Rząd RP podejmuje liczne działania zapewniające kontrybucję do osiągnięcia ogólnounijnego celu redukcji emisji gazów cieplarnianych (GHG) o co najmniej 55% do 2030 r. względem poziomu z 1990 r., zgodnie z założeniami pakietu Fit for 55. W oparciu o Krajowy Plan w Dziedzinie Energii i Klimatu (KPEiK) - scenariusz WEM, wskazuje możliwość osiągnięcia do 2030 r. ok. 43% redukcji emisji GHG dla całej gospodarki (do poziomu ok. 253,7 mln t ekw. CO₂). Scenariusz WAM szacuje na 2030 r. możliwość osiągnięcia ok. 53% redukcji krajowej emisji GHG (do poziomu ok. 211,7 mln t ekw. CO₂). Analizy do dokumentu wraz z założeniami i metodyką są kompleksowo opisane w jego załącznikach 1-3. Założenia KPEiK uwzględniają aktualne zmiany w otoczeniu gospodarczym i energetycznym Polski oraz opierają się na szerokim zakresie analiz ekonomicznych, społecznych, infrastrukturalnych i regulacyjnych, odzwierciedlających bieżącą sytuację rynkową i technologiczną kraju. Prognozy zostały opracowane przez konsorcjum Instytutu Ochrony Środowiska – Państwowego Instytutu Badawczego (IOŚ-PIB) oraz Agencji Rynku Energii S.A. (ARE S.A.), które odpowiadało za przygotowanie analiz oraz zapewnienie wysokiej jakości i spójności danych wykorzystanych w procesie modelowania.

Transformacja energetyczna w Polsce musi być zgodna z najnowszym pakietem regulacji unijnych, które wyznaczają wiążące cele. Są to m.in.: dyrektywa PE i Rady (UE) 2023/2413¹ o odnawialnych źródłach energii (RED III), rozporządzenie PE i Rady (UE) 2021/1119² Europejskie Prawo o Klimacie czy dyrektywa 2023/955³ o efektywności energetycznej. Wymaga ona także ogromnych nakładów finansowych i dlatego opiera się na połączeniu wielu źródeł finansowania. Kluczową rolę odgrywają fundusze Unii Europejskiej, w tym m.in. Fundusze Europejskie na Infrastrukturę, Klimat, Środowisko (FENIKS), Fundusze Europejskie dla Polski Wschodniej (FEPW), Fundusze Europejskie dla Nowoczesnej Gospodarki (FENG), Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (RRF, ang. Recovery and Resilience Facility), a także Mechanizm Sprawiedliwej Transformacji (MST, Fundusz na rzecz

¹ Dyrektywa PE i RE z dnia 18 października 2023 r. zmieniająca dyrektywę (UE) 2018/2001, rozporządzenie (UE) 2018/1999 i dyrektywę 98/70/WE w odniesieniu do promowania energii ze źródeł odnawialnych oraz uchylająca dyrektywę Rady (UE) 2015/652.

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999

³ Dyrektywa PE i RE z dnia 13 września 2023 r. w sprawie efektywności energetycznej oraz zmieniająca rozporządzenie (UE) 2023/955.

Sprawiedliwej Transformacji, Program InvestEU) i in., które wspierają inwestycje w infrastrukturę, OZE, efektywność energetyczną i modernizację regionów węglowych. Środki te są uzupełniane przez finansowanie krajowe, w tym programy NFOŚiGW, budżet państwa i instrumenty wsparcia dla energetyki. Istotne znaczenie mają również instytucje finansowe i kapitał prywatny, które dzięki finansowaniu projektowemu i instrumentom zwrotnym mogą wielokrotnie zwiększyć skalę inwestycji. Transformację wspierają także mechanizmy rynkowe, takie jak aukcje OZE, system wsparcia energetyki wiatrowej na morzu, rynek mocy czy system białych certyfikatów. Projekt elektrowni jądrowej w lokalizacji Lubiatowo-Kopalino będzie finansowany ze środków skarbu państwa, tj. z obligacji skarbowych przekazywanych w transzach spółce PEJ na podwyższenie kapitału zakładowego oraz z kredytów pozyskanych od zagranicznych i krajowych instytucji finansowych. Nowelizacja ustawy o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących uchwalona w 2025 roku zabezpieczyła w budżecie państwa (w formie obligacji skarbowych) kwotę 60,2 mld zł. Ponadto, w ramach programu wieloletniego pn. „Program wspierania inwestycji infrastrukturalnych, w związku z realizacją kluczowych inwestycji w zakresie strategicznej infrastruktury energetycznej, w tym elektrowni jądrowej, w województwie pomorskim” którego celem jest wsparcie inwestycji infrastrukturalnych realizowanych w związku z kluczowymi inwestycjami w zakresie strategicznej infrastruktury energetycznej, w tym elektrowni jądrowej, sfinansowane zostaną inwestycje infrastrukturalne, które mają umożliwić sprawną realizację infrastruktury energetycznej zlokalizowanej na terenie województwa pomorskiego, w tym elektrowni jądrowej i elektroenergetycznych sieci przesyłowych. Projekt EJ Lubiatowo-Kopalino posiada model finansowania, a pomoc publiczna w tym zakresie została również zatwierdzona przez Komisję Europejską. Model finansowy EJ1 był częścią wniosku notyfikującego pomoc publiczną, który we wrześniu 2024 r. został przedstawiony Komisji Europejskiej. W dniu 9 grudnia 2025 r. Komisja Europejska wydała decyzję uznającą za zgodną z rynkiem wewnętrznym notyfikowaną pomoc publiczną dla EJ1. Ostateczne wskazanie lokalizacji EJ2 będzie możliwe dopiero po wykonaniu niezbędnych analiz, które potwierdzą możliwość budowy elektrowni jądrowej. W ich ramach konieczne jest sprawdzenie, m.in. warunków sejsmicznych, geologicznych, dostępności wody chłodzącej czy koniecznych inwestycji w infrastrukturę towarzyszącą. Prowadzeniem analiz związanych z lokalizacją EJ2 w pobliżu istniejących elektrowni Bełchatów i Konin zajmuje się spółka PGE Energia Jądrowa S.A.

W Ministerstwie Energii prowadzone są prace nad Strategią transformacji ciepłownictwa do 2040 r., która w dniu 23 czerwca 2026 r. otrzymała wpis do Wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów. Celem dokumentu jest stworzenie długoterminowych ram strategicznych dla rozwoju sektora ciepłowniczego systemowego w Polsce, umożliwiających przeprowadzenie jego transformacji w sposób zapewniający poprawę bezpieczeństwa energetycznego państwa, utrzymanie społecznie akceptowalnych cen ciepła dla odbiorców końcowych, poprawę efektywności energetycznej sektora oraz realizację krajowych i unijnych celów w zakresie polityki energetycznej.

Zagadnienie wpływu transformacji energetycznej na kształtowanie się cen energii elektrycznej dla odbiorców końcowych, zarówno gospodarstw domowych, jak i przedsiębiorców, jest traktowane przez Ministerstwo Energii za jeden z priorytetowych obszarów analitycznych. Prognozy dot. uśrednionych cen energii elektrycznej w podziale na grupy odbiorców do 2040 r. (gospodarstwa domowe, usługi i przemysł) są zawarte w załącznikach 1 i 2 do KPEiK. W ramach bieżącej współpracy Ministerstwa Energii

z Narodowym Centrum Analiz Energetycznych (NCAE), prowadzona jest analiza czynników składających się na kształtowanie ceny energii elektrycznej dla odbiorców końcowych z wykorzystaniem specjalnie do tego celu opracowanego modelu analitycznego. Najważniejsze działania osłonowe i przekwalifikowujące koncentrują się na łagodzeniu skutków odchodzenia od węgla oraz wspieraniu zdobywania nowych kompetencji przez pracowników sektorów objętych transformacją. Wsparcie kierowane jest przede wszystkim do regionów węglowych, które najbardziej odczują zamykanie kopalń i elektrowni. Środki z Funduszu Sprawiedliwej Transformacji mają ograniczać negatywne skutki utraty miejsc pracy oraz finansować lokalne inwestycje i wspierać przedsiębiorczość. Transformacja wymaga rozwoju nowych umiejętności, dlatego KPEiK podkreśla znaczenie przekwalifikowania pracowników sektora węglowego w kierunku branż rozwijających się: technologii OZE, energetyki rozproszonej, automatyki, usług przemysłowych czy technologii wodorowych. Wspierane będą programy szkoleniowe, doradztwo zawodowe, partnerstwa lokalne oraz rozwój oferty edukacyjnej (kursy, szkolenia, mikropoświadczenia). W odniesieniu do górnictwa węgla kamiennego podstawowe instrumenty łagodzenia społecznych skutków transformacji zostały określone w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego (Dz. U. z 2026 r. poz. 520). Jej nowelizacja z dnia 4 grudnia 2025 r. stworzyła ramy do stopniowego, bezpiecznego i społecznie akceptowalnego wygaszania działalności wydobywczej, z uwzględnieniem ochrony praw pracowniczych oraz potrzeb regionów górniczych. Przewidziane rozwiązania obejmują instrumenty osłonowe, do których należą: urlopy górnicze oraz urlopy dla pracowników zakładów przeróbki mechanicznej węgla, kierowane do osób w okresie przedemerytalnym, a także jednorazowe odprawy pieniężne dla pracowników odchodzących z sektora. Celem tych rozwiązań jest ograniczenie społecznych skutków transformacji, zapewnienie pracownikom stabilności dochodowej w okresie przejściowym oraz umożliwienie stopniowego dostosowania zatrudnienia do zmian zachodzących w sektorze górnictwa węgla kamiennego.

Z wyrazami szacunku
z upoważnienia Ministra

Wojciech Wrochna

Sekretarz stanu

2026-06-29

Do wiadomości:

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów